

DIALOG DIREKT #44

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Det kändes mäktigt att under första advent med trumpet och Hosianna-kör få inleda det nya kyrkoåret. Det riktigt kröp i skinnet, så tog det tag i mig. Vi får ju numera acceptera att den vita inramningen får sökas långt norröver. Det innebär också att det snart är dags för alla de detaljer som hör julen till.

I många hem kommer dock en skugga att störa den riktiga julfriden, oroligheterna på Balkan berör många av våra invandrare direkt med familj och anhöriga i utsatt läge. Låt oss ägna en bön åt situationen där, att försoningens budskap skall accepteras. Det kan börja med att den egna sidans fel uppmärksammas.

Här kommer fortsättning på Sture Rengfelts bibelstudium. Sture har aviserat att det blir ett tredje på samma tema och sedan kan det räcka. Som vanligt vill jag inbjuda till kommentarer. Har det betytt något för dig? Finns det något annat förslag till tema?

Bibelstudium-II

Vi fortsätter vårt bibelstudium. Förra gången såg vi att en av systrarna i Betania, Marta, behövde förvandlas, när hon lät sig styras av ambition och verksamhetslust, så att hon förbrådde Jesus för att han inte insåg att det hon höll på med var det viktigaste av allt.

Marta fick, liksom vi, lära sig att sätta lyssnandet främst för att inte hamna i jäkt och stress, detta som så lätt brer ut sig och smittar av sig på andra. I Nya Testamentet talas det på ett ställe (Hebreerbrevet 6:1, läs gärna hela stycket 5:11 - 6:12) om "*omvändelse från döda gärningar*". Det måste väl syfta på den förändring i vårt levnadssätt som betyder att vi sätter lyssnandet främst och låter det styra vårt handlande. Gud har säkert inte skapat jäktet. Det kommer ju av att vi försöker hinna med mer än vi är ämnade att göra.

Det värsta med jäktet är att vi riskerar att missa Guds plan. Och Guds plan är ju perfekt. Vi har ju något som vi på "svengelska" kallar för **timing**. Det är det det handlar om, att vara på rätt plats vid rätt tid. Ibland kan det rädda liv. Det ger en särskild tillfredsställelse att se hur saker och ting stämmer överens, att allt "klaffar".

Ibland har Gud en större plan än vi anar. Det var också en sak som Marta behövde lära sig och som aposteln Johannes berättar om (Joh. 11). Det hände en gång när brodern Lasaros blev sjuk och systrarna skickade bud efter Jesus. Han kunde ju bota sjuka. Det var bara det att han befann sig i en annan landsända. Det skulle ta sin tid för honom att komma till sjukbädden. Men han skulle säkert skynda sig. Han var ju vän i familjen, deras husläkare! Men Jesus tog det lugnt. Han hade en större plan. Han dröjde så länge att Lasaros hann att både dö och bli begravnen. Den som

skyndade emot Jesus när han äntligen kom var förstås Marta, och med en förebråelse på läpparna: Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött! - "Din bror kommer att uppstå", blir den lugnande svaret. Dålig tröst, tycker nog Marta. Vi märker hennes otålighet (och känner kanske igen det) :Ja, ja, det vet jag väl, "vid uppståndelsen på den yttersta dagen". (Ett oändligt långt perspektiv, tyckte åtminstone jag en gång).

Men här säger Jesus något som kommer honom att framstå som en annan än bara den gode vännen med ovanliga egenskaper: "*Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva, om han en dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.*" och så tillägger han : *Tror du detta?*"

Den frågan gäller oss alla som läser detta. Och vårt svar är oändligt mycket viktigare än vårt Ja eller Nej till EU. Marta svarar ja och i det ögonblicket växer hennes tro så att hon ser vem Jesus är, inte bara en människa och vän. Hon ser att han är Guds son och att där han är där är Livet, det eviga. Och då blir inte bara döden en del av livet utan livet blir en del av evigheten.

Det som Jesus sedan gör med Lasaros blir bara en bekräftelse på att han är herre också över döden. Och han är det med sitt blotta ord. (Ingen hjärtmassage här inte!)

Därför kunde han säga till en av sina olycksbröder, innan han själv utandades sin sista suck: "*Idag skall du vara med i paradiset*". Därför kunde också Frank Buchman telegrafera vid en väns bortgång: "*Gösta lives triumphantly*". Och i samma tro kunde Frank också telegrafera till en annan vän, som hade försyndat sig, i egna ögon oförlåtligt. "Den störste syndare kan blir det störste helgon".

Kristendom är realiteter, eller hur!

Sture Rengfelt

Andligt liv och meditation III

Meditation är ett av de sätt på vilket den andliga människan håller sig vaken. Det är inte en paradox att det just är vid meditation som de flesta aspiranterna på religiös fullkomlighet blir slöa och somnar. Meditation och bön är en svår disciplin som inte kan läras genom våld. Detta kräver oändligt tålmod och envishet och de som inte är villiga att arbeta tålmodigt kommer till sist att sluta i en kompromiss. Här som annars är kompromiss ett annat ord för misslyckande.

I meditativ bön tänker och talar man inte bara med sinnen och läppar utan i viss mening med hela sin varelse. bönen är då inte bara en räcka ord eller en serie önskningar som väller fram ur ens hjärta det är att inrikta hela ens kropp, själ och ande på Gud i tystnad, uppmärksamhet och tillbedjan. All god meditativ bön är en omvändelse av hela vårt jag till Gud .

Thomas Merton

Rättelse

Greta Widens brev i förra numret drabbades av ett tryckfel. Den tredje meningen skall lyda: "Tror att det är just där vi hamnat nu." Greta skriver finkänsligt och ber om ursäkt för att hon skrivit otydligt. Som redaktör får jag dock ta åt mig skulden för att ha gjort fel. Tack för ditt påpekande! Fram för noll fel!

Jag kommer tillbaka till ett uttryck i bibelstudiet om jäkt. "*...vi försöker hinna med mer än vi är ämnade att göra.*" Det är en utmaning för en aktivist som jag. Visst låter det enkelt, men samtidigt är det svårt när det gäller att besluta vilken sak det är som jag inte behöver hinna med.

Antero